

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko J. P. i J. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych – J. P. i J. P.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanych J. P. i J. P. solidarnie na rzecz powódki kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**
- 3. przyznaje adwokatowi B. M. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 1 800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwany w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 3 września 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) na skutek apelacji pozwanych zmienił w wyrok Sądu Okręgowego w K. z 6 czerwca 2018 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanych J. P. i J. P. solidarnie na rzecz powódki kwotę 104.248 zł wraz odsetkami, oddalił powództwo w stosunku do M. P. w całości, a także w pozostałym zakresie w stosunku do J. P. i J. P. oraz rozstrzygnął

o kosztach postępowania przed Sądem I instancji. W pozostałej części Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanych oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego.

Pozwani J. i J. P. zaskarżyli powyższy wyrok skargą kasacyjną, wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania ze względu na oczywiste uzasadnienie związane z naruszeniem art. 5 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (por. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Zastosowanie klauzuli generalnej zasad współżycia społecznego w konkretnych okolicznościach faktycznych możliwe jest jedynie w wypadkach rażącego nadużycia prawa. Z uwagi na fakt, że art. 5 k.c. pozostawia sądowi znaczną swobodę oceny co do zasadności jego zastosowania w konkretnych okolicznościach faktycznych, skuteczność wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej opartej wyłącznie na twierdzeniu o oczywistości naruszenia tego przepisu jest z reguły ograniczona. Sąd Najwyższy nie dostrzega, aby w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia art. 5 k.c. Nie przemawia za tym w szczególności fakt, że strony postępowania są członkami najbliższej rodziny, ani inne okoliczności wskazane w treści skargi kasacyjnej. Biorąc pod uwagę ustalone okoliczności sprawy, a w szczególności zaogniony i długotrwały konflikt między stronami, ocena ich postępowania z punktu widzenia zasad współżycia społecznego nie może być jednoznaczna.

O należnych powodce kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 105 § 2 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przyznano na podstawie § 2 pkt 1 oraz § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.